

arallegim

Un nostàlgic renaixement de les cendres de Superman

ISRAEL PUNZANO

Per fi coincideixen a les llibreries especialitzades els dos grans esdeveniments de l'any de la Marvel i la DC, *Civil War II* i *Renacimiento*, respectivament. Aquest últim ha sigut un gran èxit i ha provocat que des de l'estiu les sèries de DC acaparin als Estats Units els primers llocs de les llistes dels més venuts (el mes passat, al *top 10* de Diamond –una distribuïdora de referència– només s'hi va colar el número 5 de *Civil War*, mentre que els altres nou títols eren de la DC). Aquest especial, amb guió de l'escriptor estrella de la casa i alguns dels millors dibuixants del moment –entre els quals destaca Gary Frank–, és imprescindible per ubicar-se en el que ens espera a partir d'ara en la nova etapa de Wonder Woman i companyia en un món sense Superman. Això sí, tot i que és un punt de partida suposadament autònom, *Renacimiento* té múltiples connexions amb *crossovers* anteriors com *Flashpoint* i amb els últims números de *La Liga de la Justicia* i *Superman*. Però més enllà de l'impacte de l'última pàgina, s'ha de dir que *Renacimiento* és un còmic original: en el relat tenen més importància la nostàlgia i els sentiments que les típiques batalles entre superherois i dolents. Aquí el repte és descobrir qui els ha robat 10 anys de vida. En el fons, el que ha escrit Geoff Johns és una emotiva declaració d'amor als personatges de la DC i al seu llegat: un encert indiscutible. ♦♦

RENACIMIENTO
GEOFF JOHNS /
ETHAN VAN SCIVER /
GARY FRANK / IVAN
REIS / PHIL JIMENEZ
ECC / DC
80 PÀG. / 7,50 €

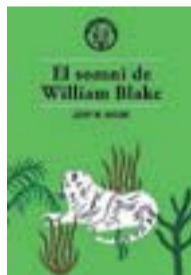
RUTH MARIGOT

Una invitació a somiar mons impossibles

JOAQUIM ARMENGOL

Si no recordo malament, el projecte editorial Males Herbes va néixer el 2010, primer en format revista, després publicant llibres d'un verd i d'una personalitat inconfusibles. El que m'agrada de les publicacions d'aquesta jove editorial és la seva voluntat d'obertura cap a la literatura fantàstica en un sentit ampli, donant veu a escriptors sovint arraconats pels displicents meandres editorials. Per això, hi escollo com un quant el darrer llibre de narracions de Josep M. Argemí: *El somni de William Blake*.

Cal reconèixer el mèrit literari i enjogassat d'aquest recull de catorze relats, ja que alguns d'ells susciten

EL SOMNI
DE WILLIAM
BLAKE
JOSEP MARIA
ARGEMÍ
MALES HERBES
150 PÀG. / 15 €

un deliciós i sorprenent desconcert, de tal manera que el lector pot tenir la sensació de franquejar una certa nebulosa. Però lliscar per un imaginari tan ric i personal és una experiència franca, estimulante i renovadora. En llegir-lo es pot percebre que alguna cosa s'escapa, que és una literatura vaporosa que difumina els marges, però el que de veres difumina és la realitat. Vull dir que és un tipus d'escriptura que avantposa la imaginació per damunt de la tangibilitat. Per això, si en feu una relectura, dimensionareu el conjunt i l'enriqueireu substancialment.

Una paleta de colors riquíssima

Si el llibre fos un quadre en destacaria la riquíssima i fantasiosa coloració, molt variada, pròpia de la millor literatura. Colors que representen

un autèntic homenatge als noms propis que l'han feta gran; però sense oblidar-nos del seu pigment principal: l'oníric, el del somni i el somiar. Uns colors primaris mesclats per un traç fi, lleugerament irònic, que configura el marc daurat d'aquesta insòlita conjunció de relats. Per això, no és estrany trobar-hi personatges com Joan Perucho, ja vell i envoltat de la seva pròpia quimera literària; o un viatger que desitja anar a l'altre món empès per la imaginació, no és altre que William Blake; o un son que porta el polifacètic Athanasius Kircher fins a la Xina per mostrar-hi les llums de la Il·lustració i redimir-hi els homes errats; i també, en una mena de teatre ultraterrenal, hi figura un Jacint Verdager pròfug, vist a través dels ulls delirants d'una nena de dotze anys; també hi apareix la santa i màrtir Caterina d'Alexandria o el vell poeta Walt Whitman...

Encara hi ha lloc per a un costumisme de tipus fantasiós: *Un conte cruel* ens presenta n'Aina Salom de Binissalem, una nina prodigiosa (bruixa o santa?) que prediu el futur i fuig de casa seva per viure la mar bé amb la comtessa de Peralada; o l'aravatament del profeta Joan a *Visions a Patmos*, que el porta directament fins al cel on visions espaiadores il·luminen el seu interior. D'altra banda, qui no se sent identificat amb el personatge d'*El tigre*? Un elogi a perdre el temps, a aquest deliciós vici de la intel·ligència, tot contemplant el globus il·legit; o bé *La història del món*, l'obra inabordable d'en Bartomeu Sol, un poema infinit que descriu l'odissea dels fets minúsculs, de les petites coses que avalen la llum de la qual s'alimenten les nostres vides. I encara la perversa història mefistofèlica d'un jove pianista català que s'esvaeix a *Fuga appassionata*, i molt més.

El somni de William Blake és una esplèndida mostra de l'estil literari i de la narrativa de Josep M. Argemí, tan plena de fantasia i magnífica, de la seva capacitat per crear un món propi i presentar-lo literàriament d'una forma coherent i rica, un món, el seu, que no deixa de ser un homenatge a la literatura, als escriptors i als espais literaris, ple de ressonàncies clàssiques i de picades d'ullet als amants de la literatura. ♦♦

En defensa del teu cos

MARINA ESPASA

A mesura que els temps es van en-durint, proliferen els llibres urgents i esquinçats. Fa poc va arribar en castellà el manifest feminista de la nigeriana Chimamanda Ngozi Adichie *We should all be feminists*, que ha estat lectura obligatòria per als adolescents suecs, i ara és el torn d'aquesta carta d'amor d'un pare a un fill de quinze anys sobre el fet de ser negre avui als Estats Units. L'autor, el periodista i escriptor nord-americà Ta-Nehisi Coates, criat als barris negres de Baltimore –que tothom té al cap després de la sèrie de televisió *The Wire*–, hi aboca records de la se-

va infantesa i joventut barrejats amb la indignació que li suposen les agressions i els assassinats de joves negres per part de la policia dels Estats Units: a partir de l'absolució del policia que va matar l'adolescent Michael Brown, el pare traça una història gairebé completa del segregacionisme entre blancs i negres als Estats Units a partir d'un concepte que sorprèn i apel·la de manera directa qualsevol lector: el concepte de *cos*. I això, que coincideix amb gran part del discurs feminista (encara que el llibre no faci gairebé cap menció a aquesta lluita), és molt significatiu: és només a partir de la defensa de la nostra primera frontera amb el món –el nostre cos– que podem començar les altres lluites. Si

ENTRE EL
MÓN I JO
TA-NEHISI
COATES
EMPÚRIES /
SEIX BARRAL
TRADUCCIÓ DE
JOSEFINA CABALL
176 PÀG. / 18 €

el nostre cos no està segur –i el cos d'un noi negre pels carrers en penombra d'una ciutat nord-americana no ho està– res no és veritat, ni la igualtat d'oportunitats, ni la llibertat de vot: “Tot el discurs narratiu d'aquest país contradiu la veritat de qui ets”.

Cop de puny a l'establishment

“No pots oblidar quantes coses ens van prendre i com van transformar els nostres cossos en sucre, tabac, cotó i or”, li diu el pare al fill quan li parla de l'origen de la riquesa dels Estats Units. Tots els joves adolescents que han estat assassinats per algun policia “confós” són descendents dels esclaus que van donar la vida a les plantacions del voltant del

Mississipi. Coates intenta transmetre al fill la ràbia que li produeix aquest fet però també una sensatesa i una calma que provenen de la convicció que no hi ha cap dilema de raça (“El terme *raça* només és, en si mateix, una reafirmació, una reducció del problema”), sinó que el problema el tenen aquells que “es pensen que són blancs”, “cosa que vol dir pensar-se que estan per damunt dels defectes del disseny de la humanitat”. La resposta vàlida serà la de convertir una raça en un poble que lluita i que imposa música, estils de roba i de vida a uns blancs que no saben que “el poder negre es pren en la lluita”. Un autèntic cop de puny a la cara de l'establishment, però un cop elegant i amb estil. ♦♦